

РЕШЕНИЕ

№ 4383

гр. София, 22.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 43 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕЛЕНА ЛЮБ. ДОНКОВА

при участието на секретаря РАЛИЦА Г. НАКОВА
като разгледа докладваното от ЕЛЕНА ЛЮБ. ДОНКОВА Гражданско дело
№ 20211110160790 по описа за 2021 година

Предявени са за разглеждане искиве с правно основание чл.422, ал.1 ГПК, вр.чл.430, ал.1 и 2 ТЗ, вр.чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл.86, ал.1 ЗЗД.

Производство по делото е образувано по искова молба от [*****] против В. Е. Д., с която са предявени обективно съединени искиве установителни искиве за сумите, както следва: за сумата от 3149,91 евро, представляваща редовна глА.ца за периода от 12.03.2007 г. до 12.09.2008 г. по договор за ипотечен кредит с анюитетни вноски № ФЛ 14/11.03.2005 г., ведно със законната лихва, считано от 12.09.2008 г. до изплащане на вземането; сумата от 7119,11 евро, представляваща просрочена глА.ца за периода от 12.03.2007 г. до 12.09.2008 г.; сумата от 498,22 евро, представляваща лихва по редовна глА.ца, начислена за периода от 12.03.2007 г. до 12.09.2008 г.; сумата от 316,76 евро, представляваща лихва по просрочена глА.ца, начислена за периода от 12.03.2007 г. до 12.09.2008 г.

В исковата молба ищецът твърди, че подал заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.417 ГПК, по което било образувано ч.гр.д.№ 27684/2008 г. по описа на СРС и издадена заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК, която била връчена на длъжника при условията на чл.47, ал.5 ГПК. С оглед предходното ищецът обосновава прА.я си интерес от предявяване на настоящите искиви претенции. Поддържа, че на 11.03.2005 г., между [*****], с правоприемник [*****], в качеството на кредитодател и В. Е. Д., в качеството на кредитополучател, бил сключен договор за ипотечен кредит с анюитетни вноски № ФЛ 14/11.03.2005 г., по силата на който

банката предоставила на кредитополучателя - настоящ ответник, кредит в размер на 18 100 евро за срок от 48 месеца. Поддържа се още, че по силата на договора, банката отпуснала кредита в посочения размер, а ответникът се задължил да го върне, заедно с лихви, в срок да 11.04.2009 г. Сочи се, че съгласно чл.3, ал.1 от договора, кредитополучателят дължи на банката годишен лихвен процент в размер на 10,79 лева, като съгласно ал.2 от същата разпоредба, при просрочие на погасителна вноски, съгласно чл.4, ал.3 от договора, неиздължената част от кредита се олихвява с лихва за просрочие, включваща договорения в чл.3, ал.1 лихвен процент плюс наказателна надбавка в размер на 15 пункта годишно, до окончателното изплащане на просрочената сума. Уговорено било също така, че дължимите лихви, включително лихвите за просрочие, се начисляват от банката при 360/360 дни ежемесечно. Поддържа се още, че кредитополучателят дължи и комисионна за управление и обработка в размер на 0,5 %, еднократно върху целия размер на кредита, платими преди усвояване на средствата, както и 0,25 % годишно върху размер на кредита, платима в началото на всяка следваща година от срока на кредита, а също и 0,3 % годишно - комисиона за ангажимент, която се начислява върху разликата между сумата на разрешен кредит и фактическия дълг в отделните дни през периода на ползване и се заплаща ежемесечно, след изтичане на съответния месец. Ищецът твърди още, че погасяването на кредита става по рА. месечни /анюитетни/ вноски, с размер на всяка вноски 465,96 евро, като за обезпечаване на вземанията по договора, кредитополучателят учредил в полза на банката първа по ред договорна ипотека върху съсобствен недвижим имот, находящ се в гр.София. За целия срок на договора, кредитополучателят се задължил да поддържа за своя сметка застраховка на обезпечението. В случай, че кредитополучателят е нарушил което и да е от условията на договора, както и при допуснато просрочие на погасителна вноски по кредита на договорения падеж, по преценка на банката отпуснатият кредит става изцяло или частично предсрочно изискуем. Сочи се, че от страна на ответника е било допуснато просрочие на погасителни вноски, обусловило подаване на заявление за издаване на заповед за незабавно изпълнение по реда на чл.417 ГПК. По изложените в исковата молба доводи и съображения ищецът претендира уважаване на предявените искове, както и присъждане на направените по производството разноски.

В подадения в срока по чл.131 ГПК отговор от назначения по реда на чл.47, ал.6 ГПК особен представител на ответника се изразява становище за недупостимост и неоснователност на исковата молба. Излагат се доводи, че изложените в исковата молба твърдения не са подкрепени с годни доказателства. Излага се още, че ищецът не представя доказателства, от които да се установява, че по банковата сметка на ответника реално е постъпила сумата по договора за ипотечен кредит. Поддържа се, че ищецът не е представил доказателства, от които да е видно, че волеизявлението на кредитора да направи кредита за предсрочно изискуем, е достигнало до длъжника –

настоящ ответник. Оспорва се предсрочната изискуемост на кредита да е надлежно обявена, включително с исковата молба. Изразява се становище, че клаузата на чл.3 от договора – „лихви и комисионни“, с която е уговорен годишен лихвен процент в размер на 10,79 %, както и лихвен процент плюс надбавка в размер на 15 пункта годишно, противоречи на добрите нрави, поради което е нищожна. Сочи се още, че уговорения лихвен процент надхвърля законната лихва, приета в периода на действие на договора, което представлява нарушение на добрите нрави. По изложените в отговора доводи и съображения, ответникът моли за отхвърляне на предявените искове.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, и като взе предвид становището на страните, приема за установено следното *от фактическа страна*:

Видно от приложеното към настоящото производство ч.гр.д.№ 27684/2008 г. по описа на СРС е, че по заявление на [*****] /понастоящем [*****]/ е издадена заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК, с която е разпоредено длъжникът – настоящ ответник В. Е. Д. да заплати на кредитора сумите, както следва: сумата от 3149,91 евро, представляваща редовна глА.ца за периода от 12.03.2007 г. до 12.09.2008 г. по договор за ипотечен кредит от 11.03.2005 г., ведно със законната лихва, считано от 12.09.2008 г. до изплащане на вземането; сумата от 7119,11 евро, представляваща просрочена глА.ца за периода от 12.03.2007 г. до 12.09.2008 г.; сумата от 498,22 евро, представляваща лихва по редовна глА.ца, начислена за периода от 12.03.2007 г. до 12.09.2008 г.; сумата от 316,76 евро, представляваща лихва по просрочена глА.ца, начислена за периода от 12.03.2007 г. до 12.09.2008 г., както и разноски.

С разпореждане от 13.09.2021 г. по ч.гр.д.№ 27684/2008 г. по описа на СРС, съдът е констатирал, че издадената заповед е връчена на длъжника при условията на чл.47, ал.5 ГПК, поради което е указал на заявителя - настоящ ищец, че може да предяви иск за установяване на вземането си. В предоставения му едномесечен срок ищецът е подал искова молба.

От приложения по делото договор за ипотечен кредит с анюитетни вноски № ФЛ 14/11.03.2005 г. се установява, че между [*****] /с правоприменик ищеца в настоящото производство/ и В. Е. Д. е възникнало облигационно правоотношение, по силата на което банката е поела задължение да предостави на кредитополучателя, кредит в размер на 18 100 евро, предназначен за потребителски нужди /ремонт и обзавеждане/, за срок от 48 месеца.

В чл.3, ал.1 от договора е предвидено дългът да се олихвява с годишен лихвен процент в размер на 10,79%, като съгласно ал.2 от същата разпоредба при просрочие на дължимите погасителни вноски, неиздължената част от кредита се олихвява с лихва за просрочие, включваща договорения в чл.3, ал.1 лихвен процент, плюс наказателна

надбавка в размер на 15 пункта годишно, до окончателното изплащане на просрочената сума. Съгласно чл.4 от договора е уговорено заплащането на комисионна за управление и обработка в размер на 0,5 % еднократно върху целия размер на кредита и 0,3 % годишно върху разрешения размер на кредита, които да могат да бъдат променяни едностранно от кредитора, по размер и начин на плащане, съгласно условията на действащата тарифа на банката.

Видно от чл.4, ал.2 от договора е, че като крайният срок за погасяване на кредита е 11.04.2009 г. В т.3 от същата разпоредба е посочено, че кредитополучателят погасява кредита на анюитетни месечни вноски, включващи лихва и глА.ца, с размер на всяка вноска 465,96 евро, считано от датата на усвояване на кредита.

В чл.9, ал.3 от договора е предвидена възможност, при промяна на пазарните условия, банката едностранно да променя лихвения процент по кредита, за което кредитополучателят давал съгласието си.

Видно още от договора и приложения по делото нотариален акт е, че кредитът е обезпечен с договорна ипотека в полза на банката върху недвижим имот, учредена на 11.03.2005 г. с нотариален акт № 107, том I, дело № 1756, дело № 98/2005 г. по описа на нотариус Здравко Тончев, с район на действие СРС.

По делото е изслушано заключение на съдебно-счетоводна експертиза, което не е оспорено от страните и е прието от съда като обективно и компетентно дадено. В заключението вещото лице е посочило, че към 12.09.2008г. задължението на ответника по Договор за ипотечен кредит №ФЛ 14/11.03.2005г. е в размер на 11 084,00 евро, от които 10269,02 евро – глА.ца, 498,22 евро – лихва по редовна глА.ца, 316,76 евро – лихви по просрочия и 433,57 лева – съдебни вземания /държавна такса за издаване на заповед за изпълнение и ИЛ на 12.09.2008 г./. Видно още от отговора на задача № 1 е, че от усвоената глА.ца в размер на 18 100 евро, към 12.09.2008 г. ответникът е погасил сумата от 7830,98 евро, подробно описани по дати на плащане в табличен вид в констативно-съобразителната част на заключението по тази задача. Вещото лице е посочило още, че след 12.09.2008г. в [*****] са постъпили суми в размер на 8 600,47 евро и 894,57 лв. за погасяване на задълженията по процесния кредит. С постъпилите суми са погасени следните задължения: 3668,47 евро – глА.ца, 498,22 евро - лихви по редовна глА.ца, 316,76 евро - лихви по просрочия и 894,57 лева - присъдени съдебни вземания за разноски. След извършените погасявания с постъпилите суми, задълженията на ответника по процесния договор към 13.07.2021г. са в размер на 13 109,05 евро, както следва: 6600,55 евро – глА.ца, 6 140,50 евро - законна лихва и 184,00 лева - присъдени съдебни вземания за разноски. Вещото лице е посочило, че за периода от 12.04.2005г. до 12.01.2007г. ищцовата банка не разполага с информация за погасяванията по процесния кредит, тъй като тази информация е била в архива на [*****]. В отговора на задача № 3 вещото лице е описало в табличен вид плащанията по кредита през периода от 11.10.2010 г. до 19.12.2016 г. на обща

стойност 8 600,47 евро и 894,57 лева.

Други относими и допустими доказателства не са представени по делото.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните **пРА. изводи:**

Настоящият съд приема, че ищецът е активно процесуално легитимиран да води предявените иски, тъй като тази легитимация се обуславя от принадлежността на нахърненото материално право и се определя от изложените в исковата молба твърдения. В конкретния случай ищецът обосновава правото си на иск от договор за ипотечен кредит, сключен между [*****] /чиито правопреемник е/ и ответника В. Д.. По делото няма данни процесното вземане да е прехвърлено по силата на договор за цесия, поради което съдът приема, че ищецът е надлежна страна в процеса.

По отношение на представителната власт на пълномощника, съдът приема, че приложеното по делото пълномощно установява наличието на такава. Тълкувайки приложеното към исковата молба пълномощно в полза на упълномощения, съдът приема, че адв.Д. е надлежно преупълномощен от пълномощник на банката-ищец. Следва да се отбележи още, че с това пълномощно адв.Д. се е легитимирал като пълномощник и в производството пред въззивната съдебна инстанция по повод обжалване на първоначално определение за прекратяване на производството. **Въззивния съд също е извършил проверка и е приел, че е налице надлежно учредена представителна власт.** На последно място следва да се отбележи, че интерес от отпадането на обвързващата сила на извършени от пълномощник без представителна власт действия има само лицето, за което се счита за обвързано от тях. Това е лицето посочено като упълномощител в пълномощното по чл.33 ГПК. По силата на чл. 42, ал. 2 ЗЗД това лице може както да се позове на това, че действията на пълномощника са извършени без представителна власт и не са породили действия за него, така и по своя преценка да потвърди същите. Правото на потвърждаване принадлежи само на лицето, от чието име са извършени действията без представителна власт и затова само то може да се позовава и на липсата на представителна власт на извършилия действията пълномощник. *Трети лица не могат да се позовават на липсата на представителна власт и да искат да се прилагат последиците от нея, тъй като по този начин би се стигнало до невъзможност на упълномощителя да потвърди действията.* В този смисъл в т. 2 от ТР № 5/12.12.2016 година, постановено по тълк. д. № 5/2014 година на ОСГТК е посочено, че договор, сключен от лице, действало като представител, без да има представителна власт, е в състояние на висяща недействителност и не поражда целените с него пРА. последици. Същите настъпват, ако лицето, от името на което е сключен договорът, го потвърди съгласно чл.42, ал.2 ЗЗД. При липса на потвърждаване, на недействителността може да се позове само лицето, от името на което е сключен договорът или неговите универсални правопреемници. Даденото тълкуване се отнася до действието на договорите, сключени от пълномощник без представителна власт, но даденото с него разрешение е

принципно и следва да намери приложение във всички случаи попадащи в приложното поле на чл.42, ал.2 ЗЗД, какъвто е и този за липса на представителна власт в исковото производство */в този смисъл са решение № 296/05.04.2017 г. по гр.д.№ 1776/2016 г., IV г.о. на ВКС и определение № 557/03.07.2019 г. по гр.д.№ 1775/2019 г., III г.о. на ВКС/*.

Предвид гореизложеното настоящият съд приема, че са налице предпоставките за разглеждане на спора по същество. За успешното провеждане на предявените исковете, при условията на пълно и главно доказване, ищецът следва да установи следните правопораждащи факти: 1/ сключен с кредитополучателя /настоящ ответник/ валиден договор за кредит, по силата на който на кредитополучателя е предоставена определена сума пари, а последния е поел задължението да издължава глА.цата и лихвите по кредита, съгласно договора; 2/ че банката е изпълнила поетите с договора задължения точно и в срок и 3/ размера на претендираните вземания за глА.ца и лихви /поотделно/. С оглед твърденията на ищеца за настъпила предсрочна изискуемост на кредита в негова тежест е да установи факта на осъществяване на всички предпоставки по договора, въз основа на които е възникнало правото му да обяви кредита за предсрочно изискуем и надлежното уведомяване на длъжника за последното.

От представения по делото договор за ипотечен кредит и заключението на приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза съдът приема за безспорно установено наличието на валидно облигационно правоотношение между страните по делото, по силата на което на ответника е предоставена сума в размер на 18 100 евро, която последния се е задължил да върне в срок от 48 месеца, ведно с дължимите лихви, такси, комисионни и разноски.

По делото няма доказателства за обявяване на кредита за предсрочно изискуем преди датата на образуване на заповедното производство по ч.гр.д.№ 27684/2008 г. по описа на СРС – 12.09.2008 г. Въпреки предходното, настоящият съд е длъжен да се съобрази със задължителните разяснения, дадени в т.9 от ТР № 4/18.06.2014 г. на ОСГТК на ВКС, където е прието, че в производството по чл.422, респ. чл.415, ал.1 от ГПК, съществуването на вземането по издадена заповед за изпълнение се установява към момента на приключване на съдебното дирене в исковия процес, като в това производство нормата на чл.235, ал.3 от ГПК намира приложение по отношение на фактите, настъпили след подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, с изключение на факта на удовлетворяване на вземането чрез осъществено принудително събиране на сумите по издадения изпълнителен лист въз основа на разпореждането за незабавно изпълнение в образувания изпълнителен процес. Налице е и задължителна съдебна практика, обективирана в ТР № 8 от 02.04.2019г. по тълк.д. № 8/2017г. на ОСГТК на ВКС, според която е допустимо предявеният по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК иск за установяване дължимост на вземане по договор за банков кредит поради предсрочна изискуемост да бъде уважен само за вноските с настъпил падеж, ако предсрочната изискуемост не е била обявена на

длъжника преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение въз основа на документ. Предявеният по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК иск за установяване дължимост на вземане по договор за банков кредит поради предсрочна изискуемост може да бъде уважен за вноските с настъпил падеж към датата на формиране на силата на пресъдено нещо, въпреки че предсрочната изискуемост не е била обявена на длъжника преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение въз основа на документ по чл. 417 ГПК.

В настоящия случай, видно от договора за банков кредит е, че крайният срок за неговото погасяване е 11.04.2009 г., т.е. към датата на приключване на устните състезания пред настоящата съдебна инстанция – 14.03.2023 г., падежът е настъпил и предвид гореизложеното съдът е длъжен да съобрази това обстоятелство. Настъпването на крайния уговорен между страните срок за изплащане на задължението по банковия кредит – падежа на последната погасителна вноска, води до изискуемост на цялото вземане на банката за глА.ца и лихви независимо от това, че кредитът не е бил обявен за предсрочно изискуем на длъжника преди подаването на заявлението за издаването на заповедта за изпълнение */в този смисъл е и решение № 184/04.07.2017 г. по т.д.60361/2016 г., IV г.о. на ВКС/*.

С отговора на исковата молба, особения представител на ответника е въвел възражение за нищожност на чл.3 от процесния договор – „лихви и комисионни“, с която е уговорен годишен лихвен процент в размер на 10,79 %, както и лихвен процент плюс надбавка в размер на 15 пункта годишно, поради противоречие на добрите нрави.

Съобразно момента на сключване на договора за ипотечен кредит с анюитетни вноски от 11.03.2005 г., той попада в предметния обхват на Закона за банките от 1997 г. /отм.ДВ бр.59 от 21.07.2006 г./ и на ЗЗППТ /отм. 10.06.2006 г./, представляващи приложимо обективно право към момента на пораждаване на кредитното правоотношение. Тъй като кредитополучателят по процесния договор за кредит е физическо лице, и съгласно чл.1 от него кредитът се отпуска за потребителски нужди /ремонт и обзавеждане/, а не за развиване на търговска дейност, по смисъла на § 1, т. 1 ДР от ЗЗППТ (отм.) ответникът се явява потребител, а банката е търговец по смисъла на § 1, т. 2 ДР от ЗЗППТ (отм.).

Съобразно императивната разпоредба на чл.37 от ЗБ /отм./, лихвените проценти по кредитите се договарят между кредитополучателите и банките. Повелителните норми на чл.37 и чл.39, ал.1, т.1, ал.2, и ал.4 от ЗБ /отм./ предписват, че при пораждаване на кредитното правоотношение страните по него трябва да постигнат съгласие относно общите разходи по заема (лихви, такси, комисиони и други) и за обективните критерии, въз основа на които тези разходи могат да се изменят. Следователно, „цената“ на заемния ресурс трябва да бъде изрично установена, а обективните критерии, при които се поражда потестативното право на банката едностранно да изменя нейния размер (вкл. чрез увеличението на лихвената ставка), трябва да бъдат изчерпателно изброени.

Следователно, в самия договор за кредит е следвало безусловно и изцяло да се уговорят всички разходи по кредита. Съгласно разпоредбите на чл.35, ал.2, т.11 от ЗЗППТ [от 1999 г. \(отм., в сила до 12.07.2006 г.\)](#), клаузите, които дават право на търговеца едностранно да увеличава цената на стоката, без потребителят в такива случаи да има право да се откаже от договора, ако окончателно определената цена е значително завишена в сравнение с цената, уговорена при сключването на договора, по принцип са неравноправа.

В конкретния случай в клаузата на чл.3, ал.1 от процесния договор страните са договорили, че дългът по заемната сметка се олихвява с ГЛП в размер на 10,79 %, но в чл.9, ал.3 от договора е предвидено, че с подписването на договора кредитополучателят дава неотменимо и безусловно съгласието си при промяна на пазарните условия Банката едностранно да промени лихвения процент по кредита, за което ще уведоми кредитополучателя в едноседмичен срок на адреса за кореспонденция, посочен в искането за отпускане на кредит. В чл.3, ал.4, т.1 от договора страните са уговорили кредитополучателят да заплаща на банката комисионна за управление и обработка в размер на 0,5% еднократно върху целия размер на кредита, както и 0,25% годишно върху договорения размер на кредита, платима в началото на всяка следваща година от срока на кредита, но в чл.3, ал.5 е предвидено, че така уговорената комисионна може да бъде променяна едностранно от кредитора, по размер и начин на плащане, съгласно условията на действащата Тарифа на [*****] към датата на плащането ѝ. Следователно, в противоречие с нормите на чл.37 и чл.39, ал.1, т.1 и чл.39, ал.2 и ал.4 от ЗБ /отм./ в договора между страните е изрично установена само първоначалната „цена“ на кредитния ресурс, като е предвидено потестативно право на банката едностранно да променя нейния размер по своя преценка, без да са въведени обективни критерии, при които това право възниква, и без изрично да е установена методика, по която то може да се осъществи. Следва да се има предвид, че посоченото в чл.9, ал.3 от договора „промяна на пазарните условия“ понятие е изключително широко по своето съдържание, като обхваща необятен брой разнопосочни по действие фактори и на практика е невъзможно да се прецени кога се е осъществил определен фактически състав, който обуславя пораждаването на потестативното право на банката едностранно да увеличи лихвения процент по договора за кредит. С оглед предходното, съдът приема, че горепосочените клаузи от договора за кредит са уговорени във вреда на потребителя, като предоставят възможности за банката едностранно да променя условията на погасяване на кредита, без да е информирала насрещната страна по ясен и достъпен начин за критериите, по които ще се извършват измененията.

Предвид гореизложеното настоящият съд намира, че разпоредбите на чл.3, ал.4, т.1 и т.2 и ал.5, и чл.9, ал.3 от договора не отговарят на изискванията за добросъвестност и води до значително неравновесие между правата и задълженията на банката и на кредитополучателя във вреда на последния, тъй като при неизвестни за

него основания той не би могъл да предвид евентуалните промени на условията, въз основа на които следва да погасява дълга си към банката.Ето защо, горепосочените разпоредби са „неравнопрА.“ по смисъла на чл.35, ал.2, т.9 и т.11 от ЗЗППТ /отм./. Отделно от предходното, макар същите да са уговорени в индивидуален договор, а не в общи условия на банката, по делото не са представени доказателства кредитополучателят да е имал възможност да влияе върху съдържанието на договора. При лежаща върху банката доказателствена тежест, съдът намира да не е установено по делото посочените клаузи да са уговорени индивидуално, поради което същите са нищожни на основание чл.37, ал.1 от ЗЗППТ /отм./, и не пораждат прА. последици.

С оглед предходното и при съобразяване със заключението на съдебно-счетоводната експертиза, без прилагане на нищожните неравнопрА. клаузи от процесния договор, съдът приема, че ответникът дължи единствено глА.ца по кредита. Видно от заключението е, че размерът на глА.цата /включително при съобразяване с вноските с настъпил падеж съгласно разпоредбата на чл.235, ал.3 ГПК/ възлиза на сумата от общо 10 269,02 евро. Вещото лице е посочило още, че след 12.09.2008 г. /датата на подаване на заявлението по чл.417 ГПК в съда/ са постъпили суми за погасяване на задълженията по процесния кредит в размер на 8 600,47 евро и 894,57 лева, с които освен глА.ца от 3 668,47 лева са погасени и задължения за лихви и разноски, за които по-горе бяха изложени мотиви за недължимост. Предвид гореизложеното, след приспадане на недължимо платените суми за лихви и разноски към 12.09.2008 г., а в следствие и през периода от 11.10.2010 г. до 26.01.2012 г. /съгласно заключението по задача № 3/, съдът приема, че ответникът е изплатил изцяло задължението за глА.ца в общ размер на 10 269,02 евро по процесния договор.

Предвид гореизложеното, предявените установителни искиове са неоснователни, поради което следва да бъдат отхвърлени изцяло.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл.78, ал.3 ГПК право на разноски има ответникът. По делото обаче не е направено искане за присъждане на разноски и няма доказателства за реално направени такива /нито в исковото, нито в заповедното производство/, поради което съдът не дължи произнасяне в тази насока.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от [*****], ЕИК [*****], със седалище и адрес на управление: [*****] против В. Е. Д., ЕГН ***** искиове с правно основание чл.422, ал.1 ГПК, вр.чл.430, ал.1 и 2 ТЗ, вр.чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл.86, ал.1 ЗЗД – за признаване за установено, че В. Е. Д. дължи на [*****] сумата от

3149,91 евро, представляваща редовна глА.ца за периода от 12.03.2007 г. до 12.09.2008 г. по договор за ипотечен кредит с анюитетни вноски № ФЛ 14/11.03.2005 г., ведно със законната лихва, считано от 12.09.2008 г. до изплащане на вземането; сумата от **7119,11 евро**, представляваща просрочена глА.ца за периода от 12.03.2007 г. до 12.09.2008 г.; сумата от **498,22 евро**, представляваща лихва по редовна глА.ца, начислена за периода от 12.03.2007 г. до 12.09.2008 г.; сумата от **316,76 евро**, представляваща лихва по просрочена глА.ца, начислена за периода от 12.03.2007 г. до 12.09.2008 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК по ч.гр.д.№ 27684/2008 г. по описа на СРС.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____